

(ՖԵՐՄՈՐՈՎՆԻՅ)

Ձ. ԲԱԼՈՒՂԵԱՆԻ

(Եւէք սիրելի բնկերոջս՝ Բ. Արղունի եան—Երկայնաբազուկ)։

~~~~~

Մի թունաւորիւր դառն ծիծաղով
Նորարաց դարունն քաղցրը լուսերիս...
Աիրով արշալուս նաշխուն գոլներով
Գեռ նոր է ծագել իմ մատաղ սրտիս։

« Կեանքը—ճահիճ է, աղտերով լըցւած...
« Գոլորշիներով օդը վարակւած...
« Խաւար է—կասեո—մառախուղ սաստիկ,
« Եւ բազդը միայն—երազ խաբուսիկ... »

Փոյթ չէ... մի զարթեք, անուշիկ ցնորքներ...
Գեռ շատ է երկար իմ ընտրած ճամբան...
Անկասկած հողմը մահաշունչ ձմռան
Կը մեռցնէ մի օր իմ կոկոն վարդեր...։

1889 թ., 6-ին մայիսի.

Օդէսսա։
